

PADOMJU DAUGAVA

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS CENTRĀLĀS KOMITEJAS
UN LPSR MINISTRU PADOMES LAIKRAKSTS JĒKABPILS TERITORĪALĀS
KOLHOZU UN PADOMJU SAIMNIECĪBU RAZOŠANAS PĀRVALDES ZONĀ

Nr. 20 (2715)
22. gads

Sestdien,
1962. gada 30. jūnijā

Maksā
2 kap.

Iegūsīm dienā no govs ne mazāk kā 16 kg piena

Laikraksta «Cīņa» 27. jūnija numurā publicēta Daugavpils teritoriālās kolhozu un padomju saimniecību ražošanas pārvaldes zonas slaucēju atklāta vēstule visām republikas slaucējām un ganiem. Daugavpils, Ilūkstes un Preiļu rajonu slaucējas, apsvērušas savas iespējas, nolēma panākt ne mazāk kā 16 kilogramu vidējo piena izslaukumu no govs dienā. — Mums ir reālas iespējas to panākt, — saka mūsu kaimiņu rajonu slaucējas.

VASARĀ VĀR IEGŪT DAUDZ PIENA AR ĻĒTU PAS-IZMAKSU. TIESA, DAUDZĒJĀDĀ ZINĀ TAS ATKARĪGS NO GANĪBU KOPŠANAS, GANĪŠANAS APLOKOS, BET TĪKPAT SVARĪGĀ IR ĀRI PASU LOPKOPJU DARBA KULTŪRA. Pateicoties neatlaidībai, augstai darba kultūrai, arī viena no slaucēju savstarpējās sociālistiskās sacensības iniciatorēm L. Loča no Ilūkstes rajona Mičurina kolhoza pērn vidēji no govs ieguva 4850 kilogramu piena. Tagad viņa paredz pārsniegt šo robežu. BIEDRE LOČA CAURMĒRĀ NO GOVS DIENĀ IZSLAUC NO 17 LIDZ 18 KILOGRAMIEM PIENA. Līdzīgi rezultāti ir daudzām citām slaucējām ne tikai Daugavpils teritoriālajā kolhozu un padomju saimniecību ražošanas pārvaldē, bet arī mūsu rajonā. Lūk, mūsu rajona kolhoza «Komunārs» slaucēja Vilma Čakstena. Šā mēneša sākumā, kā zināms, viņa griežas pie visām rajona slaucējām ar aicinājumu iesaistīties sociālistiskajā sacensībā par izslaukumu kāpināšanu ganību periodā. Partijas rajona komiteja speciālā lēmumā atbalstīja šo iniciatīvu. Vilma Čakstena savu solījumu uzcītīgi pilda. Tagad viņa vidēji no katras savas grupas govs iegūst 18,02 kilogramus piena. Vai pirmindnieci ir sevišķa atslēdzīņa, ar ko atveras panākumu lāde? Jā, gan! Tūlīt tikai jāpiebilst, ka tā noderīga itin visiem lopkopjiem. Nenopriecāties, ar kādu precizitāti b. Čakstena veic savu darbu. Viņa nepieļaus dienas kārtību fermā mainīt kaut vai par 15 minūtēm. Govis ilgi atrodas ganībās. Par ganīšanu gādā gans, kas raugās, lai govīs ne tikai staigātu, bet arī ganītos.

18 KILOGRAMU VIDEJI NO GOVS DIENĀ — TAS IR PA SPEKĀM DAUDZĀM MŪSU RAJONA SLAUCEJĀM. Mežgales kolhoza slaucēja Dzidra Kūliniece arī iegūst 18 kilogramu piena no govs. — Tas nemaz nav tik grūti, — saka viņa. Vajag tikai censties! Šīs nosacījumus — viens no svarīgākajiem cīņā par augstiem rezultātiem. Raksturīgs šajā ziņā kolhoza «Dzimtene» slaucēju Z. Miezānes un M. Daboliņas piemērs. Tagad abas iegūst vidēji pa 16 kilogramu piena no govs. Salīdzinot ar maija mēnesi, panākts 5—7 kilogramu caurmēra kāpinājums. Piena kannās kļūst arvien vairāk — priecājas slaucējas, apmierināta arī kolhoza valde.

PAAUGSTINĀT IZSLAUKUMUS VISĀS RAJONA SAIMNIECĪBĀS, LAI TIE DIENĀKĀTĀ VIDEJI NO GOVS SASNIEGTU VISMĀZ 16 KILOGRAMU — IR MŪSU PATRIOTISKS PIENĀKUMS. Tā būs atbilde tai lielajai gādībai, ar ko Komunistiskā partija un Padomju valdība apveltī lāukus. Atklātās vēstules autori arī uzsver, ka valsts iepirkuma cenu paaugstināšana lopiem, putniem un sviestam nozīmē, ka kolhozi un padomju saimniecības saņems lielu finansiālu palīdzību, kas dos iespēju celt lauku darbajauzū materiālo labklājību, plašāk izvērst lopkopības ēku būvi un darbietilpīgo procesu mehanizāciju, paaugstināt darba ražīgumu un pazemināt lopkopības produkcijas pašizmaksu.

Sakarā ar Daugavpils teritoriālās ražošanas pārvaldes slaucēju atklāto vēstuli Latvijas Komunistiskās partijas Centrālā Komiteja pieņēma lēmumu, kas atbalsta šo vērtīgo iniciatīvu. KOLHOZOS UN PADOMJU SAIMNIECĪBĀS ŠI VĒSTULE APSPIEŽAMA RAZOŠANAS SAPULCĒS UN PARTIJAS PIRMORGANIZĀCIJĀS. Desmit dienu laikā katrā saimniecībā, nodaļā, fermā izstrādājami praktiski pasākumi, kas nodrošinātu piena bruto produkcijas plāna obligātu izpildi. SAJĀ DARBĀ AKTĪVA LIDZDALĪBA JĀŅEM ĀRI PARTIJAS RAJONA KOMITEJAI UN TERITORĪALĀJAI RAZOŠANAS PĀRVALDEI.

Latvijas KP CK piešķir sevišķu nozīmi organizatoriskajam darbam slaucēju savstarpējās sociālistiskās sacensības izvēšanā. Par to runā uzdevums izstrādāt praktiskus pasākumus. Jāsaka, ka atsevišķi partijas pirmorganizāciju sekretāri tomēr ir ar mieru galvenokārt nodarboties ar aicināšanu. Dažos kolhozos un padomju saimniecībās nepietiekoši labi bija organizēta atsaukšanās slaucējas Vilmas Čakstenas ierosmē. Nevar būt runa par kaut cik nopietnu pieeju tik svarīgam uzdevumam, ja, piemēram, Neretas padomju saimniecības galvenā zootehniķe b. Kociņa atrunājas, ka visas slaucējas jau cēnsās, ka saistības viņas esot uzņemušās gada sākumā un tagad nav vairs ko domāt par papildus saistībām. Tas liecina arī, ka partijas pirmorganizācija tur vāji audzinājusi lopkopības vadošos kadrus.

Tikai ar kaujiniecisku sociālistisko sacensību varam pāriet vecās robežas, gūt jaunus, stabilus panākumus. No šejienes arī izriet prasība, lai REGULĀRI KATRU DIENU IKVIENĀ FERMĀ ATSPŪGULOTU VISĀS SAIMNIECĪBAS DARBA REZULTĀTUS. Tas mudinās atpalcējus, liks vēl vairāk censties pirmindniekiem! Protais, ar to nevar aprobežot politiskās audzināšanas darbu. VAJAG, LAI PAR AGITATORIEM KĻŪTU LABĀKĀS LOPKOPEJAS, LAI KATRS SASNIEGUMS RASTU SEKOTĀJUS.

Strādāšu vēl labāk

Sogad esmu apņēmusies izslaukt no govs 3.600 kilogramus piena. Pirmajos piecos mēnešos slaucu 14 govis un no tām esmu ieguvusi 17,2 tonnas jeb no vienas govs 1232 kilogramus piena. Agrāk Apēnu novietnē strādājām 3 lopkopes un govju slaukšanu veicām ar rokām. Tagad novietnē ierīkota mehāniskā slaukšanas iekārta. Govju slaukšanu, tīrīšanu un kūts apkopšanu veicam divatā ar otru slaucēju. Pašlaik manā grupā ir 22 govis. Caurmērā no govs izslaucu 15 kilogramus piena dienā. Brigādē ir iesēti 12 hektāri cukurbiešu lopbarībai, kas visā platībā jau izravēti. Tas būs vērtīgs suļīgās barības papildinājums ziemas periodam. Āri mēs, slaucējas, piedalījāmies cukurbiešu ravēšanā. Apēnu novietnē ganību platības

pašreizējam govju skaitam ir par mazām. Tāpēc nepieciešams tuvākajos gados tās paplašināt, kā arī labāk kopt un mēslot. Pašlaik svarīgs faktors izslaukumu kāpināšanā, par cik ganības nespēj pilnīgi apmierināt lopu barības vajadzības, ir zaļbarības piebarošana. Mūsu novietnē ir iespējams izslaukumu kāpināt, tikai nepieciešams, lai saimniecības vadība vairāk vērtības vēltu zaļbarības piebarošanai mūsu novietnē.

Esmu ļoti pateicīga Latvijas Komunistiskajai partijai un Valdībai par man dāvēto uzmanību un uzticību. Pielikšu visus spēkus, lai šini gadā uzņemtais sociālistiskās saistības izpildītu un pārsniegtu.

R. PIKALEJA,
Plaviņu atbalsta
paraugsaimniecības slaucēja

LATVIJAS KP CENTRĀLĀJĀ KOMITEJĀ UN LATVIJAS PSR MINISTRU PADOMĒ PAR «LATVIJAS PSR LABĀKĀS SLAUCEJĀS» GODA NOSAUKUMA PIESKĪRSANU

Par 1961. gadā gūtajiem panākumiem sabiedriskās lopkopības attīstīšanā un piena ražošanas krasu palielināšanu Latvijas KP CK un republikas Ministru Padome piešķirušas «Latvijas PSR labākās slaucējas» goda nosaukumu, ierakstot viņas vārdu republikas Goda grāmatā.

RITMAI PIKALEJAI —

Jēkabpils rajona Plaviņu atbalsta paraugsaimniecības slaucējai, kas 1961. gadā kopusi 14 govis un ieguvusi no govs 3647 kilogramus piena ar 4,8 procenti lielu tauku saturu.

Sniegt kolhoziem konkrētu palīdzību

Pilsētu un lauku ļaužu savstarpējā sadraudzība dod bagātīgus augļus. Kolhoznieki, padomju saimniecību strādnieki nenogurstoši pūlas, lai tautas patēriņa vajadzībām sagādātu vairāk produktu. Rajona kolhozi, kas atrodas pilsētu tuvumā, skolu kopgaldiem sagādā bez atlīdzības pusdienas. Tikpat atsaucīgi kolhozu vajadzībām ir rajona uzņēmumu un rūpniecības strādnieki, iestāžu kalpotāji. Tas arī saprotams, jo visiem mums vienas intereses, viens liels un cildens mērķis — lai vēl bagātāka un skaistāka kļūtu padomju tautas dzīve.

Pašreizējā brīdī, kad kolhozos un padomju saimniecībās radies darba sastrēgums, ko izsaulca klimatiskie apstākļi, ir pamats gaidīt, ka lauku un pilsētu savstarpējā palīdzība nostiprināsies vēl ciešāk. Komunistiskā partija vairākkārt uzsvērusi, ka lauksaimniecības attīstības problēmas skar visu padomju tautu un panākama ar visas sabiedrības aktīvu līdzdalību. Kad uzdiga cukurbietes, no augsnes izlida kukurūza, tīrums varēja arī redzēt rosāmos simtiem talcinieku. Skolu jaunatne organizēti nāca palīgā mūsu kolhoziem. Lūk, kolhozā «Draudzība» gandrīz katrā lopkopības brigādē pastāv vēl pa skolnieku brigādei. Neretas vidusskolas pedagogi pastāvīgi interesējas, kā strādā viņu audzēkņi. Kolhoznieki par viņiem arī ļoti atsauca. Lielu šefības darbu veic Plaviņu pirmā, Jēkabpils otrā un trešā vidusskola.

Bet ne skolas vien. Plānveidīgi saviem šefības kolhoziem palīdz rajona rūp kombināts ar direktoru b. Ositi un bijušo partijas pirmorganizācijas sekretāru b. Buku priekšgalā. Kolhozu «Nākotne» un «Uzvara» biedri viņiem arī pateicas par strādnieku puļiņiem, kas nav taupīti, lai tikai ātrāk iznīdētu nezāles cukurbiešu laukos. Ne visai lielais Jēkabpils konservu rūpniecības kolektīvs krietni palīdz kolhozam «Vārpa», Ābeļu padomju saimniecībai. Uzņēmuma direktors b. Balovs interesējas, kā sokas darbs cukurbiešu ravētājiem.

Kaimiņu rajonu slaucēju aicinājumam kvēli atsaukušies mūsu rajona lopkopji

Mūsu devums kopējā lietā

na partijas lielo gādību. Cenu paaugstināšana dos arī mūsu kolhozam papildus ienākumus par realizēto produkciju jau šini gadā. Tas ļaus ieguldīt lielākus līdzekļus lopkopības ēku celtniecībā, smago darbu mehanizācijā, tādējādi slaucēju darbs atviegliesies. Par šiem līdzekļiem varēsīm arī iekārtot ikvienai kolhoza novietnei kultivētās ganības, tās pienācīgi meliorējot un mēslot.

Pašlaik manā kopšanā ir 12 govis, no kurām izslaucu dienā no katras vidēji 15,3 kilogrami piena. Zinu, ka vasarā no brūnājam var iegūt augstus dienas izslaukumus tikai tad, ja ziemā tās labi kopšu un barošu. Tāpēc pagājušā gadā audzēju savā piefermas laukā kartupeļus un cukurbietes. Tās piebaroju tieši ziemas perioda otrā pusē, kad govju organismam pareizai vielu maiņai visvairāk nepieciešama pilnvērtīga barības deva. Tāpēc arī šogad govis, izejot ganībās, bija labā miesas stāvoklī, un jau ar pirmajām ganību dienām varēju kāpināt izslaukumus. Svarīgs faktors šajā ziņā ir regulāra sāls un krita izbarošana. Stingri ievēroju dienas darba režīmu. Pēc iespējas ilgāk jāgana, jo govīs visvairāk piena spēj dot tieši izmantojot ganības pašas, bet nevis no rokas piebarojot. Mūsu novietnē dabīgās ganības nav no labajām, vēl daudz krūmu, neizmantojamas zāles, taču, rūpīgi izganot, brūnālas dod ne sliktus izslaukumus. Esmu panākusi uz 1. jūniju piena ieguves kāpinājumu vidēji no govs 298 kilogrami.

Apsolos, ka tagad, vasaras periodā, kad visvieglāk celt piena ieguvi, darišu visu, lai manas grupas govis ražotu pēc iespējas vairāk piena. Lai katrs kilograms piena kāpinājuma, panākts manā grupā, būtu mazs pamafakmens kopējā visa kolhoza augšupejā.

Domāju, ka visas mūsu saimniecības lopkopes atsauksies Daugavpils, Ilūkstes un Preiļu rajonu slaucējām, kuras aicina mūs iegūt visā vasaras periodā dienā vidēji no govs ne mazāk kā 16 kilogramus piena.

M. STIVRISKE,
Dignājas kolhoza slaucēja

PAR AKTUĀLIEM JAUTĀJUMIEM

Ir mūsu vidū tomēr arī tādi uzņēmumu vadītāji, kas gatavi sameklēt visādus ieganstus, lai tikai izvairītos no šefības pienākumiem. Lūk, neveicās ar šefiem Kārļa Marksa kolhozam. Driksnas kūdras fabrika gan sūta cilvēkus uz kolhozu, bet neinteresējās, ko viņi tur paveic. Uzņēmuma direktors b. Terešenoks šini ziņā varētu pamācīties no šeit jau minētā Jēkabpils konservu rūpniecības direktora b. Lalova. Āri otri šefi — rajona slimnīca maz palīdz marksiešiem.

Rūpniecības ļaudis zina, ko nozīmē precizitāte. Ja detaļa ir kaut par milimetru lielāka — tā vairs neder. Untumainais laiks arī prasa, lai mēs ar vislielāko efektivitāti izmantotu katru darba stundu. Laikam šo aksiomu — pašu par sevi saprotamo patiesību — nevajadzētu īpaši pierādīt, bet, acīm redzami, Plaviņu kaļķakmens lauztuvju vadītāji ar direktoru b. Pavrevski priekšgalā un arod biedrības komiteja spriež citādāk. Viņu šefības kolhozs ir «Sarkanā zvaigzne». Uzņēmuma vadītāji solīja sūtīt talkā cukurbiešu ravētājiem pa 20 cilvēku dienā ar tādu aprēķinu, lai triju dienu laikā trīsarpus hektāros izravētu nezāles. Tikai 20. jūnijā ieradās solītais cilvēku skaits, bet nākošajā dienā talcinieku jau bija uz pusi mazāk. 22. jūnijā šefības laukā rosījās tikai 9 cilvēki. Tā nav nopietna pļēja svarīgajam uzdevumam.

Vēl nepietiekoši par šefības gaitu interesējas uzņēmumu un iestāžu partijas pirmorganizācijas un arod biedrības vietējās komitejas.

Pamaz palīdz dažas pilsētu izpildu komitejas. No nama māšu skaita, piemēram, Plaviņu pilsētas padomes izpildu komiteja varēja sakomplektēt tikai trīs cilvēku «brigādi». Šeit arī lāgā nezina, kā šefības pienākumus veic uzņēmumi.

Lauki tagad gaida konkrētu palīdzību. Šefības organizāciju pienākums ir izpildīt doto vārdu un nākt talkā kolhoziem un padomju saimniecībām cukurbiešu audzēšanā un lopbarības sagādē.

PARTIJAS DZIVE

Komunisti — pirmajās līnijās

Skaitliski neliela Zalves ciema kolhoza «Nākotnes kalējs» partijas pirmorganizācija. Tās rindās divpadsmit komunisti, bet darba spars, organizatoriskais un vadošais spēks redzams un jūtams ik uz soļa. To parādīja arī nesen notikusi pārskata un vēlēšanu sapulce. Partijas biedri lietišķi novērtēja sasniegto, izstrādāja darbības plānu jaunu augstieņu sasniegšanai.

Ar gandarījumu sapulces dalībnieki atzīmēja, ka sākusies sen iecerētā pārpurvoto augšņu meliorācija. Šim pasākumam svarīga nozīme saimniecības tālākajā attīstībā. So uzdevumu risināšanu savās rokās pārņēma komunisti ar valdes priekšsēdētāju Anatoliju Pāvulānu un agronomi Moniku Dadziti priekšgalā. Nosusināšanas projektu, kuru uzsāka gatavot 1957. gadā, šogad sāk īstenot. Triju gadu laikā 250 hektārus pārpurvojušos un zemo augšņu nosusinās ar slēgto drenāžu un sāks intensīvi izmantot. Šīs platības ir liela rezerve lauksaimniecības kultūru ražu palielināšanai, tās palīdzēs atrisināt lielos uzdevumus, kas nosprausti PSKP CK marta Plēnema lēmumā.

Liels solis sperts ražošanas mehanizēšanā lopkopības fermās. Gada laikā pilnīgi mehanizēta Uldriņu novietne 120 un Luču govju kūts 80 lopiem. Pārskata sapulcē komunisti risināja šo problēmu tālāk. Tagad dienas kārtībā izvirzīta jaunas lielas mehanizētas kūts celtniecība cūkām.

Kādu laiku kolhoza valdei lielas rūpes sagādāja mehanizatori. Neapmierināja viņu darba kvalitāte, diezgan bieži atgadījās disciplīnas pārkāpumi. Arī šeit iejaucās komunisti. Mehāniķa PSKP biedra Jāņa Audzes vadībā tagad regulāri reizi nedēļā notiek mehanizatoru ražošanas sanāksmes. Tajās rezumē iepriekšējās nedēļas veikumu, nosprauž uzdevumus nākamajai. Ražošanas sapulcēm bija acīm redzami panākumi: uzlabojās darba disciplīna, saimniecība ātri nobeidza pavasara sēju, traktoristi tūlīt stājās pie rušināmo kultūru kopšanas.

Konkrētiība un lietišķība valda kolhoza valdes sēdēs. Valdes locekļi komunisti arvien ir svarīgāko jautājumu rosinātāji un virzītāji. Tomēr dažkārt nākas saskarties ar jautājumiem, ko pagaidām nav pa spēkam atrisināt un kur nepieciešama rajona organizāciju palīdzība.

Pagaidām organiskā mēslojuma krājumu pietiek tikai rušināmajām kultūrām. Tas, protams, nevienam neapmierina. Partijas pirmorganizācija un valde nolēma izmantot prāvos mēslojamās kūdras krājumus, kas ir saimniecības purvos. Savu iekrāvēju nebija, vajadzēja lūgt tālāk Lauku tehnikas apvienības mehanizatorus. Sākumā Lauku tehnikas apvienības nodaļas vadītāji to apspīdēja, bet pēc kāda laika noraidīja.

— Dažu tūkstošu tonnu kūdras rakšana neatmaksājas. Mums vajadzīgs liels darba apjoms, — viņi paziņoja.

Pagaidām panākumu nav, tomēr komunisti nenolaiž rokas. Kolhoza tirumiem jāņem organiskais mēslojums. Komunisti šeit noskapoti grūtību un šķēršļu pārvarēšanas garā. Arī šī jautājuma atrisināšanu viņi neatliek uz ilgu laiku. Par to liecina pārskata sapulces lēmums. Tas pauž visu komunistu un kolhoznieku apņēmību izpildīt uzdevumus, ko šodien lauksaimniecībai izvirza partija.

M. PETROVSKA,
partijas rajona komitejas instruktore

Mūsu šefi — kultūras nama pašdarbnieki

Līvānu kultūras nama pašdarbnieki jau vairākas reizes viesojusies pie lauksaimniecības arteļa «Zelta vārpa» kolhozniekiem un guvuši nedalītu piekrišanu. Šajās dienās kultūras nama aģitbrigāde ieradās nevis kolhoza klubā, bet kukurūzas laukā. Sējumu kopšanas dekādes dienās pašdarbnieki kopā ar kolhoza jauniešiem deva virsmēsojumu kukurūzas sējumiem 13 hektāru platībā, kā arī ravēja cukurbietes.

Visos darbos kultūras nama direktors Sk. Černicovas vadībā čakli strādāja Lauma Balode, Valija Cercina, Arnis Bīķis, Veronika Zarāne, Marija Lejniece un citi pašdarbnieki.

Kolhoza «Zelta vārpa» laudis Līvānu kultūras nama aģitbrigādi pamatoti uzskata par labiem šefiem.

A. KUCENKEIRE,
mūsu korespondentu punkta
vadītāja kolhozā «Zelta vārpa»

Lētas cūkgaļas ražošanas cehs

Ja Plaviņu atbalsta paraugsaimniecība pārspriež darba ražīguma kāpināšanas jautājumus, noteikti runa būs par «Mākalnu» cūku fermu. Liela daļa darba procesu tur mehanizēta un aiztaupa vairāku cilvēku pūlīšus. Tikai šā gada piecos mēnešos novietnē nobarošanas ciklu, kas arī aiztaupa ne mazums naudas.

ražošanas cehā, kā viņa trāpīgi raksturo savu fermu, kopā izaudzēt ap 1200 barokļu.

Tas gan varbūt šodien nav nekāds rekords, bet tomēr ir liels solis uz priekšu cūkgaļas ieguves palētināšanā. Taču daudzās rajona saimniecībās viena kopēja vidēji gadā nobaro tikai 150—160 bekonu. No šā viedokļa raugoties, darba ražīgums «Mākalnu» fermā ir astoņas reizes lielāks. Tas nozīmē, ka uz darba spēka ekonomijas rēķina viens centners saražotās cūkgaļas pašizmaksas, salīdzinot ar līdzšinējo cūku nobarošanas veidu, samazināsies vidēji no 45—56 kapikām. Nevar nepiebild, ka līdz ar to ekonomiskais efekts nebūt nav izsmelts. Novietnē ir sevišķa izdevība saīsināt pašu nobarošanas ciklu, kas arī aiztaupa ne mazums naudas.

Ganāmpulks, sadalīts pa vecuma grupām, mitinās salmu būdās — pa 50 katrā — un salmu nojumē. Tajās valda tīrība un kārtība.

Viss šis celtnu komplekss ar speciālām ejām savienots ar «ēdnīcu». Tur vienlaikus var baroties ap 300 cūku. Ganāmpulks mēlojas pie silēm, kurās ar šļūteni palīdzību iesūknē barību. Speciāls barības sajaukējs sagatavo spēkbarību, kartupeļus un citus produktus izēdināšanai. Vasaras dienas racionā ietilpst 4 kilogrami zaļbarības, pusotra kilograma spēkbarības, puskiograms kartupeļu.

Katras cūkas dzīvsvara vidējais pieaugums diennaktī tagad pārsniedz 500 gramus.

K. VARLEJA teksts

REIDS ★ REIDS ★ REIDS

Katrā novietnē augstus izslaukumus

Visizdevīgākais laiks piena ražošanā ir vasaras ganību periods, kad, darbu pareizi organizējot, var sasniegt visaugstākos izslaukumus. Leimaņu ciema izpildu komiteja kopā ar aktīvu un deputātiem nesen organizēja reidu Leimaņu un Mežgales kolhozos, pārbaudīja sanitāro stāvokli fermās, govju ganišanas organizāciju.

Iegriežoties Leimaņu kolhoza govju novietnēs, reida dalībnieki ar sanitāro stāvokli bija apmierināti. Arī ganišanas režīms pareizs. Govis izdzen ganos sešos no rīta, vakarā gana līdz deviņiem. Taču, apskatot pašas ganības, izrādās, ka tās vietām purvainas, daudz krūmāju, lai gan pie dažām novietnēm ir kultivētas ganības, tomēr zāles nepietiek, zemenis visur stipri noganīts. Tāpēc pašlaik visu novietņu govīm izēdina pļauto zaļbarību — āboliņu divas reizes dienā. Visās novietnēs govīs saņem minerālbarību — sāli, kritu, kas sevišķi nepieciešams, izēdinot lopiem lielus daudzumus zaļbarības. Odens režīms visur nokārtots. Vidējais iz-

slaukums dienā no govīm ganāmpulkā pašlaik ir 10 kilogrami.

Tomēr jāsaprata, ka pārbaudē atklājās arī dažādi trūkumi atsevišķās novietnēs. Tā, Dodolu novietnē nepieciešams iztīrīt aku un salabot piena dzešējamās mājiņas iekārtu. Arī Zanānu un Skrīveru novietnēs, tāpat fermā, kur strādā slaucēja b. Rusiņa, ir neapmierinoša piena dzešēšanas iekārta, vajadzīga jauna cementa grīda, dažviet tā jālabo. Vairākās novietnēs trūkst trauku piena dzešēšanai, kā, piemēram, Skrīveru novietnē slaucējām M. Spēkai un M. Rubenei, Zeikaru novietnē slaucējām Z. Kavrigai un Z. Grabovskai. Šīs un arī citas fermas nepietiekoši apgādā ar ziepēm, sodu un sukām piena trauku mazgāšanai.

Tagad, kad iestājies silts laiks, minētajās novietnēs nekavējoties jāizremontē piena dzešējamo mājiņu iekārta, kā arī jānovērš pārējās nekārtības.

Mežgales kolhozā pašlaik vidēji dienā iegūst no katras govīm pa 14 kilogramiem piena. Putraiņņu novietnē piena izslaukumi cēlušies vidēji no govīm par 2—3 kilogramiem. Šeit lopi ganās āboliņā no pulksten 5.30 līdz 20.30 ar trīs stundu pārtraukumu dienā.

Pēdējā laikā izslaukumi sāk kristies Rēpsenīku novietnē, jo ganības tā noēstas, ka ganām lopus grūti novaldīt. Par to, ka šeit govīm vairs nepietiek zāles, slaucējas nedēļu pirms pārbaudes bija ziņojušas valdes priekšsēdētājam b. Jankunam un zootehnikai b. Stūritei. Taču jaunas ganības lopiem pārbaudes dienā nebija ierādītas.

Neapmierinošas ganības ir arī Dimperānu novietnē, tajās daudz krūmāju. Tomēr, pateicoties slaucējas un gana rūpībai, uz pārbaudes dienu vidējais izslaukums no govīm šeit bija 15 kilogrami. Govis piebaro ar āboliņu, tās tīras, labā miesas stāvoklī. Slaucēja Emilija Lielā kopj 0,5 hektāri lielu piefermas lauku.

Kultivēto ganību lielo nozīmi var redzēt Melngailu novietnē. Te iekārtoti seši aploki, katrā govīm ganās trīs dienas. Govis ļoti labā miesas stāvoklī, izslaukumi augsti. Tā, slaucēja b. Kūleniece vidēji iegūst no katras savas brūnājas pa 18 kilogramiem piena dienā, b. Kraukle — 15 kilogramus, b. Vilmaniete — 14 kilogramus. Arī šeit govīm piebaro.

Lāčplēšu un Austeru novietnēs izslaukumu kāpināšanai reida dalībnieki ierosināja govīm piebarot ar zaļbarību.

Pārbaudot ganišanas organizāciju Apsīņu novietnē, izrādījās, ka gans b. Pavļuks visā pilnībā neizmanto ganības. Fermas vadītājam b. Ozoliņai biežāk jākontrolē lōpu ganišana šajā novietnē.

Svarīgi ikvienā kolhozā stingri ievērot ganišanas režīmu, cīnīties par piena ražošanas kāpināšanu.

V. PUSBARNIECE,
Leimaņu ciema padomes izpildu komitejas priekšsēdētāja
E. STURITE, A. SPEKA,
DZ. OZOLIŅA,
deputāti
KR. KUDRASS,
lauksaimniecības komisijas priekšsēdētājs

Laimīgu ceļu, Kolumba mazdēli!

Zem rudens zeltītiem zariem
Ceļš iesākas brīnumu gaidās.
Caur plaukstošiem pavasarim
Tas aizvijas gadu klaidā.

Ar šādiem vārdiem Jēkabpils pirmās vidusskolas direktore b. Caupjonoka atklāja 11. klases izlaiduma svinīgo aktu.

35 audzēkņi šogad saņēma gatavības apliecību, lai izietu dzīvē. Šis izlaidums bija neparastāks, un neparastāks tādēļ, ka 32 audzēkņi reizē ar gatavības apliecību saņēma vēl vienu svarīgu dokumentu — ceļazīmi darbā uz padomju saimniecību un kolhoziem.

Daudz sirsniņu vārdu un novēlējumu izteica Latvijas KP CK partorgs kolhozu un padomju saimniecību ražošanas pārvaldē b. Kājāns, rajona padomes izpildu komitejas priekšsēdētāja vietnieks b. Caupjonoks, partijas rajona komitejas sekretārs b. Podskočijs, Druvu padomju saimniecības direktors b. Līdumnieks, uz kuru strādāt dosies 30 absolventi, vecāku komitejas priekšsēdētājs b. Kolesņikovs, klases audzinātāja b. Kuzāne un daudzi citi. Un kur nu vēl ziedi, grāmatas un goda raksti...

... Liekas, ka viskrāšņākie ziedi šodien uzziedējuši skolas aktu zālē apsveicēju un apsveicamo rokās. Smaidi, prieks un lepnums. Kā gan nepriecāties, kā gan nesmaidīt, ja šodien viņu dedzīgajām sirdīm dots lielais staris — uz priekšu — darbā un cīņā. Darbā... cīņā... — vareni vārdi, kas klūs par šo jauno pārdrošnieku — nākamā Kolumba saturu un jēgu. Zigmunds Skujiņš par visiem jums saka: «Mums tomēr ir lieliski laimējies. Mēs esam piedzimuši istajā laikā.»

Patiešām istajā laikā! Tāpēc — laimīgu ceļu. B. JANSONS
Attēlā: silti apsveikumi, balvas un galvenais — gatavības apliecība rokās — kā tur lai nepriecājas!
V. SAKARA foto

Mainas komandieris

— Sagatavojiet ceļu vilcienam no Rīgas! Un, nodevis rīkojumu pirmjniekam Jānim Kalniņam, Krustpils dzelzceļa stacijas dežurants Pēteris Lazarevs paceļ citu klausuli:

— Hallo, kā jums veicas ar ķieģeļu iekraušanu?

— Viss kārtībā! Sūtiet lokomotīvi kaut vai tūlīt!

— Labi! Pēc pusstundas jūsu vagoni dosies ceļā!

Atkal telefona zvans. Prasa, vai Krustpils stacija varēs pieņemt vilcieni no Rēzeknes.

— Lai dodas ceļā. Pieņemsim! — atbild Pēteris Lazarevs.

Pēc kāda laiciņa pirmjnieks atkal sagatavos ceļu, un stacijas dežurants ar pusautomātisko bloķētāju iedegs semafora uguni: — Ceļš brīvs!

Pa telefonu arī paziņots, ka vilciena sastāvu vajadzēs pārkārtot. Vagoni, ko atvedis lokomotīve Nr. 3415, būs jānosūta gan uz Plaviņām, Aizkraukli, Rīgu, Liepāju un citām vietām. Vilciens vēl nav pienācis, bet nenogurdināmais stacijas dežurants jau domā,

kā labāk organizēt jaunos vilcienus sastāvus, kas vagonus aizvedīs tieši tur, kur paredzēts.

Pēteris Lazarevs kā īsts komandieris vada savu maiņu, kas jau pirms diviem gadiem izcīnījusi komunistiskā darba maiņas nosaukumu. Regulāri viņi pārsniedz izkraušanas un iekraušanas plānus. Kaut vai jūnija pirmajā dekādē, kad Pētera Lazareva maiņa iekraušanas plānu izpildīja par 127 procentiem, izkraušanas — par 117 procentiem. Lai sasniegtu šādus rādītājus, stacijas dežurantam operatīvi jāvada visas maiņas darbs, laikā jāpadod vagonu piekraušanai un ātri jāizveido jauni vilciena sastāvi.

Tomēr Pēteris Lazarevs un viņa tuvākais palīgs depo dežurants Jānis Burkāns domā, ka varētu strādāt vēl labāk, ja mazliet grozītu ceļu specializācijas noteiku-

mus. Lieta tāda, ka šī ceļu specializācija nosaka, kāds vilciens uz kura ceļa jāpieņem.

— Bet kāpēc gan nevarētu stacijas dežurants, — saka Jānis Burkāns, — pieņemt vilcieni uz tā ceļa, kur ir visizdevīgāk? Šodien pat, Pēter, pēc darba paliksim un uzrakstīsim mūsu priekšlikumus.

— Labi, — isi atrauc viņa draugs. Nav laika daudz runāt. Gandrīz katru minūti kāds zvana. Ziņo pirmjnieki, vilciena sastāva veidotāji... Un tikai vēl vakarā Pēteris Lazarevs atdod savu komandpunktu citam stacijas dežurantam, darbā stāties cita maiņa. Bet viņš vēl kopā ar vīriem mazliet paskatīsies, parēķinās, vai nevarēja kaut ko padarīt labāk, ātrāk.

I. TĒRAUDS

Darba organizācijā un disciplinā nedrīkst būt robu

Pastāvīgu izpildes kontroli

Par sēju vairs nenāktos runāt — kārta tagad citiem darbiem. Bet no pieredzes viedokļa nevar arī klusēt. Pavasarī ar savu untumai — no laika bija īsts eksāmens mūsu darba organizācijas mehānismam. Par nožēlošanu, viens otrs no kolhoza «Vienība» ražošanas vadītājiem nav isti labi ticis galā ar saviem pienākumiem. Nav ko slēpt, rajonā bijām sējas atpalicēju skaitā. Tiešām no tāda — kļūdu un trūkumu izdibināšanas viedokļa — būtu ko parunāt.

Atgriezīsimies tajās spraiguma pilnās dienās, kad daudzi mūsu kolhoza ļaudis ieilgušo sēju pārdzīvoja kā lielas bēdas. Lūk, 15. jūnijs. Diena uzausa ar lielām iespējām, bet kopsavilkumā deva visai maz. Todien traktoru KD-35 komandēja Vilis Sala ar savu palīgu — piekabinātāju Imantu Bogdanovu. Sējmašīnu vadīja Paulina Ušacka. Un kāds bija dienas veikums? Izsēja 12 maisus sēklas! Ja vēl levēro, ka šīs mehānizētās kolonas rīcībā bija norīkots arī sēklas pievedējs Uldis Dāboliņš, tad visai uzskatāmi redzams, ka strādāts zem visām iespējām. Ne bez pamata daži kolhozieki sprieda, ka ar rokām būtu vairāk spējuši. Tehniskās darba ražīgums izrādījies ļoti zems.

Runājot par šo gadījumu, jāpabrīnās, kāpēc bb. Sala, Bogdanovs un Ušacka nevarēja sēktu iebert mašīnā, maisus paņemt no zemes? Varēja, bet negribēja. Viņi gribēja sēklas maisus ņemt tikai no ratiem. Tā varbūt bija vieglāk, mazāka piepūle, toties izpalika normas izpilde. Diviem vīriešiem pāris desmit maisu cilāšana taču nebūtu nekas sevišķs. Lūk, viens vienīgs fakts, bet liek daudz ko pārdomāt. Darba norīkojums bija dots, bet kontrole par tā izpildi izpalika. Ar nepilnu slodzi strādāja ne tikai traktors, bet arī sēklas pievedējs, kas gaidīja, kamēr iztukšos viņa veltis.

Mēs domājam, ka nepietiek tikai kolhoza kantiņā konstatēt šos faktus, bet tiem jādod arī savs publiskais vērtējums. Citādi dažs paslinks vēl mēdz slēpties aiz uzcītīgo strādnieku muguram. Šinī ziņā visai raksturīgs piemērs ir traktorists Mjervāldis Kalvišķis. Ceturtajā brigādē zemi sējas dienās nakts laikā gatavoja traktorists Alfrēds Levāns. Cilvēks centās un padarīja lauku daudz. No rīta puses viņu no mainīja Kalvišķis. Pēc pāris stundu darba viņš aizgāja brokastot, un labu laiku jāva traktoram nostāvēt dikā. Šajā laikā, kad vieni skaita minūtes, citi šķiež stundas. Arī tas ir vājas kontroles rezultāts.

Kontrolei jābūt pastāvīgai, operatīvai, lai trūkumus novērstu tūlīt.

Tieši tā bieži vien trūkst kolhoza «Vienība». Bet kam kontrolēt? Varbūt nozīmēt speciālus kontrolētājus? Prakse rāda, ka darba organizācijai jābūt organiski saistītai ar kontroli. Vispirms izpildi kontrolēt pienākas brigadierim, agronomam. Tomēr ar viņiem vien nepietiek. Acīm redzami, ja katrs no valdes locekļiem, aktivistiem, tajā skaitā arī revīzijas komisija, par kaut ko atbildētu, nenāktos izraudzīt speciālus kontrolējus un aplamības, par kurām šeit runājam, nenotiktu.

Iecietība pret žūpām — liela aplamība

Lauku tehnikas apvienības mehānizatori steidzās. Kolhoza «Vienība» traktoru vajadzēja ātrāk izlaist no darbnīcām. Pēc remonta to nogādāt uz kolhozu uzticēja Vilnim Plānim. Mašīna gāja labi, un drīz vien ceļš būtu jau galā, ja ne veikals, kuram Plānis nolēma nepabrukt garām. Kad degvīna grādi sakāpa galvā, pamodās «snauodošais talants» — viņš nolēma ar savu DT-54 pārbraukt pāri «Upesbirzenieku» mājai. Traktors jau bija pieslēgts pie sienas pilnīgi stāvs. Ļaudis stāsta, ka traktorists turpat vai bija jau jumtu sāsniedzis. Pēc šī «slavenā» brauciena tikko izremontēto traktoru nācās otrreiz sūtīt uz darbnīcām. Izdevumi bija pieklājīgi — 300 rubļu. Traktorists apņēmās laboties. Uzklusot šos solījumus, valde bija žēlīga un visu piedeva.

Savādi, ka ļaudis, kuriem uzticēta lielas kopu saimniecības vadība, sprieda nevis kā saimnieki, bet drīzāk atgādināja labus onkulus, kas gatavi piedot palaidnīgo bērnu nerātības. Neticami, bet fakts, ka mūsu vidū vēl atrodas ļaudis, kas žūpošanu neuzskata par sabiedrības lielāko ļaunumu, pret ko vajadzētu nesaudzīgi cīnīties. Nebija taču Vilnis Plānis nejausi mutē ņēmis degvīnu. Valdes vīru labās cerības drīz vien izrādījās pieviltas. Tad nelabojamo žūpu atbrīvoja no traktorista pienākumiem, pieprasot, lai viņš samaksā par remontu izlietos 300 rubļus. Bet kādu ļaunumu viņš paspēja padarīt kopējām interesēm...

Ir ļaudis, kas saka, ka vienīgā izeja — neļaut veikaliem tirgoties ar degvīnu. Bet vai pats svarīgākais žūpības apkarošanā tomēr nav stingras un principiālas prasības? Uz visasāko un stingrāko nenosodīts nedrīkst palikt nevienš fakts, kad degvīna lietotāji ar savu neapdomātību rīcību citiem nodarīja kaitu vai nelieļu pārestību, nemaz jau nerunājot par materiāliem zaudējumiem.

«Padomju Daugavas» korespondentu punkts kolhoza «Vienība»

Preses izplatīšanas pirmrindnieki

Pašlaik kolhozu un padomju saimniecību laukos karsts darba laiks — cukurbiešu, kukurūzas un citu rušināmo kultūru audzētāji steidz pabeigt sējumu kopšanu, līdztekus tam sāksies jauns — svarīgs posms — lopbarības sagāde. Darbs dzen darbu, dažkārt lauku ļaudīm pietrūkst laika atpūtai. Un tomēr arī šādos apstākļos kolhozieki dzīvi interesējas par notikumiem rajonā, republikā, mūsu lielajā Dzimtenē un aiz tās robežām. Iesajos darba pārtraukuma brīžos viņus sastapsiet ar laikrakstu rokā.

Lai lauku ļaudīm nepārtrūktu sakari ar mūsu straujās, daudzveidīgās dzīves ritumu, par to rūpējas sakaru darbinieki, pastnieki. Viens no tādiem entuziastiem ir mūsu rajona Mežgales kolhoza ilggadīgais pastnieks Jānis Pukītis. Viņa darbības zonā — Mežgales kolhoza laikrakstus un žurnālus saņem visas kolhozieku ģimenes. Te vienmēr laikus atjaunojami abonementi periodiskajiem preses izdevumiem. Arī pašlaik šeit jau visi kolhozieki nokārtojuši maksājumus par otro pusgadu. Jānis Pukītis ir arī liels grā-

matu draugs. Savā mūžā 60 gados viņš izlasījis simtiem grāmatu, sakopojis prāvu personīgo biblioteku. Tagad pastnieks paralēli savam tiešajam darbam izplata jaunākās grāmatas lauku iedzīvotāju vidū.

Nesen pastnieka somu uzkāra plecos Berta Blīve, kas apkalpo Leimaņu kolhozu. Viņa cenšas līdzināties pēc sava pieredzējušā kolēģa. Arī viņas apkalpotajā iecirknī periodiskos preses izdevumus abonē gandrīz visas kolhozieku ģimenes.

Par laikrakstu un žurnālu izplatīšanu, preses izdevumu propagandu pastāvīgi interesējas Leimaņu sakaru nodaļas priekšniece Lūcija Kozuliņa. Kad labi organizatori un izplatītāji — panākumi neizpaliek. Leimaņu ciemā, salīdzinot ar pirmo pusgadu, krietni pieaudzis preses izdevumu skaits, ko abonē lauku iedzīvotāji.

A. KALNIŅA, partijas rajona komitejas instruktore

M Ū S U R E P U B L I K Ā

MAKSLIGĀ SIRDIS UN PLAUSAS

Rīgas Medicīnas institūta fakultatīvās ķirurģijas klīnika saņēmusi republikā pirmo aparātu, kas aizstāj sirdi un plaušas. Kādas iespējas tas paver sirds ķirurģijā mūsu republikā? Aparāts dod iespēju izdarīt sarežģītas sirds operācijas, izslēdzot to no asinsrites sistēmas. «Sausā sirds» ārstam ļauj bez steigas novērst iedzimtu vai iegūtu sirdskaiti. Asinsrite un asiņu apgāde ar skābekli operācijas laikā netiek pārtraukta.

Patlaban jauno aparātu pārbauda, operējot dzīvniekus. Drīz to sāks izmantot medicīnas praksē.

KO JŪS VELĀTIES PASŪTĪT?

Pa lauku ceļiem no kolhoza uz kolhozu trauc slēgta automašīna. Tajā ir vairāki cilvēki — Ilūkstes rajona rūpniecības kombināta meistarbrīgāde. Pirms dažām dienām tā jau bija šajās vietās un pieņēma pasūtījumus. Tagad kolhozieki varēs saņemt gatavas jakas un svīterus, dažādus apģērba gabalus un apavus. Un atkal skanēs tradicionālais jautājums «Ko jūs vēlaties pasūtīt?».

Parasti pasūtītājiem jau iepriekš paziņo par meistarbrīgādes ierašanos. Ļepina lauksaimniecības arteļa kolhozniece Veronika Petuško nevar vien nopriecāties par jaku, un tūdaļ seko jauns pasūtījums — noadīt svīteri vīram. Īpašā albumā

viņa izvēlas adījuma rakstu. Vienā vietā mašīna ilgi neuzkavējas. Kolhozieki, pasūtījuši vajadzīgo, steidzas uz tirumiem.

Pasūtījumu pieņemšana uz vietas, tieši kolhozos ir viena no komunālo pakalpojumu formām, ko sevišķi atzinīgi novērtē lauku ļaudis.

AUG «SARKANAIS METALURGS»

Ieejot lielajā būvlaukumā, kas šopavasar izveidots Liepājas nomalē, lasāmi vārdi: «Jaunais martencehs ir svarīga republikas jaunceltne». «Sarkanais metalurģis», kas ir vecākais metalurģiskais uzņēmums Baltijā un kam rudenī apritēs 80 gadi, joprojām aug un paplašinās. Ar katru gadu palielinās ražošanas jaudas, tiek apgūta jauna tehnika un moderna tehnoloģija, strauji pieaug metāla izlaide. Taču tik plaši būvdarbi kā tagad uzņēmumā nav redzēti.

Jaunajā cehā būs trīs lielas martenkrānsis. Katra no tām ik gadus dos krietni vairāk metāla, nekā patlaban dod viss vecais martencehs. Projektā paredzēts pilnīgi mehanizēt tēraudkausēšanas krāšņu darbu un remontu, ieviest tērauda nepārtrauktas liešanas metodi un citus jauninājumus.

Nākamā gada beigās pirmā martenkrāsns sāks dot produkciju.

UZLABOSIES LAIKRAKSTU UN ŽURNĀLU PIEGĀDE

Latvijas PSR Ministru Padome pieņēmusi lēmumu

par «Preses apvienības» orgānu struktūras reorganizāciju, lai plašāk izplatītu un savlaicīgi piegādātu abonentiem starprajonu laikrakstus un citus periodiskos izdevumus.

Republikā izveidos 22 starprajonu, rajonu un pilsētu preses izplatīšanas

kantorus, kas darbosies uz saimnieciskā aprēķina pamatiem. Nolemts revīdēt republikas pasta sakaru organizācijas shēmu, nodibinot tiešus sakarus starprajonu mezgliem un rajonu centriem, padomju saimniecībām un kolhoziem.

(LTA)

Simtiem Liepājas strādnieku un kalpotāju mācās tehnikumos un augstskolās. Liepājas lauksaimniecības mašīnu rūpnīcā un «Sarkanajā metalurģā» noorganizēta vakara elektrotehniskā tehnikuma filiāle.

Attēlā: tehnikuma pēdējā kursa students Genadijs Rabčuks nodod savu diplomdarbu recenzēšanai Liepājas lauksaimniecības mašīnu rūpnīcas galvenajam inženierim V. Dementjevam.

S. DANILOVA (LTA) foto

SPECIĀLISTA PADOMI

Kāpostu kaitēkļu un slimību apkarošana

Dārzeņu ražības kāpināšanā reir ar citiem agrotehniskiem pasākumiem svarīga nozīme ir pareizai augu aizsardzības sistēmai pret kaitēkļiem un slimībām. Visizplatītākā dārzeņu kultūra mūsu republikā ir kāposti. Tos tomēr bojā dažādi kaitēkļi — spradži, kāpostu pūcīte, kāpostu mušas, krustziežu balteni, cekulainā kode, krustziežu zāglapsene, lapu utis u. c. Digstu fāzē kāpostus stipri bojā spradži.

Digstoši sējumi jāapputina ar DDT 5-procentīgu dustu, dodot 10—15 kilogramu uz hektāra, vai ar heksahlorāna 12-procentīgu dustu pa 10 kilogramu uz hektāra. (turpmāk visas ķīmikāliju devas uzrādītas vienam hektāram). Augu apputināšanai var lietot arī kalcija arsenātu 8—10 kilogramus vai vofatoksas dustu 20 kilogramus. Jāpiezīmē, ka vofatoksas dusts divu nedēļu laikā augos pilnīgi sadalās.

Ievērojamus zaudējumus var nodarīt kāpostu mušas. To kāpuri izgrauz augu saknes, veidojot ejas. Augi nobriņē, sakne pārkoksnejas. Ja kāpostu mušu kāpuru saknē ir daudz (14—22), augs aiziet bojā. Kāpostu mušu kāpuru bojātiem kāpostiem malējās lapas ir violēti iesārtas. Saulainās dienās augs vist. Mūsu republikā ir divējādas kāpostu mušas. Agrinā — bojā uz lauka izstādītos kāpostu dēstus maijā, jūnijā. Agrinās kāpostu mušas otrā paaudzē bojā jau lielākus augus — jūlijā un augustā. Vēlinā kāpostu muša bojā kāpostus laikā, kad tie spēcīgi salapojuši un iesakņojušies. Tomēr arī šajā laikā bojājumi nelabvēlīgi ietekmē kāpostu attīstību, galvīņas kļūst čaunā.

Kāpostu mušas apkarošanas pamēieni ir daudz un dažādi. Līdz šim augu apputināšanai galvenokārt lietoja DDT un heksahlorāna preparātus. Tomēr jāievēro, ka preparāts ilgi saglabājas uz auga.

Kāpostu mušas kāpuru iznīcināšanai saknēs var lietot tīofosu. Stādīšanas laikā kāpostu saknes aplej ar tīofosa emulsiju (10—20 grami uz 10 litriem ūdens). Pēc 7—10 dienām iestādītie kāposti vēlreiz jāaplej, jo šī preparāta iedarbība nav ilgstoša. Ap katru augu izlaista 1/2 līdz 1/4 litra šķiduma. Augu apļaušanai var lietot hlōrofosa suspensiju 0,3—0,5 procentu koncentrācijā. Liela nozīme kāpostu mušu apkarošanā ir pārbaudēm, kuras izdara kāpostu stādījumos. Ja pārbaudēs konstatē, ka mušas lido un ir olu dējumi, nekavējoties jāuzsāk kāpostu mušu apkarošana ar ķīmiskiem līdzekļiem.

Kāpostiem ļoti lielus bojājumus nodara kāpostu pūcītes, kāpostu balteņa, kāpostu cekulainās kodes kāpuri, kuri izgrauz lapas, bet kāpostu pūcītes kāpurs izalo arī galvīņas. No ķīmiskiem līdzekļiem kaitēkļu apkarošanai var lietot

anabazina sulfāta emulsiju (40 gramu anabazina sulfāta + 50 gramu ziepju + 10 litru ūdens) vai kalcija arsenātu (20 gramu kalcija arsenāta + 40 gramu veldzēta kaļķa + 10 litru ūdens).

Kāpostu laputs apkarošanai vislabākos rezultātus dod anabazīna sulfāts (35 grami anabazīna sulfāta + 100 gramu ziepju + 10 litru ūdens) vai tīofoss (10 gramu tīofosa + 10 litru ūdens).

Zaudējumus kāpostu stādījumiem nodara arī dažādas slimības. Viena no visizplatītākajām ir krustziežu sakņu augoņi. Krustziežu sakņu augoņi vislielāko postu nodara dārzos pilsētu tuvumā, kur lielas platības ik gadus apstāda ar kāpostiem, neievērojot augu seku. Šī slimība plaši izplatījusies arī kolhozieku piemājas zemēs, strādnieku un kalpotāju ģimenes dārzos. Uz slimā auga saknēm izveidojas neregulāri uzbriedumi un kropli izaugumi. Uzbriedumi sākumā nelieli, tad pašā krāsā kā normālās saknes. Vēlāk izaugumi palielinās (līdz 10 centimetri diametrā). Veģetācijas perioda beigās izaugumi kļūst brūni un irdeni, satur sporu masu. Izaugumiem sairstot, sporas nonāk augsnē un var saglabāties 4—5, pat 7 gadus. Tā infekcijas avots ir augsne.

Ir izstrādāti vairāki pamēieni šīs slimības apkarošanai. Vispirms jāizvēlas piemērota augsne kāpostu stādījumiem, dārzenkopībā jāievieš pareiza augu seka, pārīgi rītiņas augsnes jādrenē, skābas augsnes jākaļķo. Krustziežu sakņu augoņu ierobežošana panākama, pirms stādīšanas kāpostu dēstus apstrādājot ar attiecīgiem preparātiem.

A. STRAZDIŅA,

Latvijas zinātniski pētnieciskā zemkopības institūta Agrozoologijas un mikrobioloģijas nodaļas zinātniskā līdzstrādniece

Šodien

Ērberģes mežrūpnieku nedarbi

Jaunjelgavas MRS Ērberģes mežniecības šoferi pavasarī, ar smagām baļķu kravām braukdami, pilnīgi sabojāja ceļa posmu uz Mazsalces ciema izpildu komiteju, kolhoza «Leņina ceļš» un pašu mežniecības kantori. Kad tas kļuva pilnīgi nelietojams, kokvežu šoferi mēģināja braukt pa kolhoza tirumiem. Mežzinis J. Lipko tagad neliekas zinīs par ceļa remontu, kaut gan mežrūpnieku rīcībā ir greideris, ekskavators un cita tehnika.

Fakts

Ceļš vienās grambās,
Dubļi tik šķīst.
Mežzinis pavēl:
— Braukt, lūzt vai plīst!
Kokvedis buksē,
Šoferis rājas.
Ceļmalas tīrums
Vagām klājas...

Aizplūda pali,
Nožuva lauks.
Paliķis bez asīm,
Pa ceļu kas brauks...

Kas grambs labos,
Peļķes ciet bērs?
Lipko un šoferus
Par nedarbiem pērs...

Mini, mini minamo...

Mazzalves ciema kolhozā «Dzimtene» uz 25. jūniju nebija uzsākti kukurūzas sējumu kopšana, bet cukurbietes izretinātas tikai 4 hektāru platībā. Abu kolhoza brigāžu brigadierī nevar sasparoties darba organizēšanā.

Fakts

FRIDIS GRĪNVALDS — BRIGADIERIS AR ILGGADIGU DARBA STĀŽU (NOBAZĪJIES):

— Tu tāds jaunāks, vai neatceries, ko īsti es te iesēju?...
ULDIS SIRSNIS — BRIGADIERIS IESĀCĒJS:
— Pats nevaru atrast savas cukurbietes, Visgarām vienas dzeltenas pērkonas sakuplojušas...

Ja teiktu, neticētu...

... ka Livānu pilsētā stadionu izmanto siena ieguvei. Pašlaik šeit zālājs sasniedzis ap 30 centimetru garumu. Sargs kā acuraugu saudzē lekno plāvu.

— Nopļaušu sienu, lūdzu, sportojiet, — viņš laipni atbild.
Interesanti atzīmēt, ka pilsētas izpildu komiteja nevar atrast sta-

dionam saimnieku, kaut gan pilsētā ir divas vidusskolas, lopbarības antibiotiku un kūdras rūpnīcas, stikla fabrika, kur ir prāvi fizikultūras kolektīvi. Pagājušajā gadā šeit notikusi tikai viena futbol-sacīkste, bet šogad šeit acīm redzot «sportot» varēs tikai kazas.

Bēdīgs stāsts ainās

I AINA

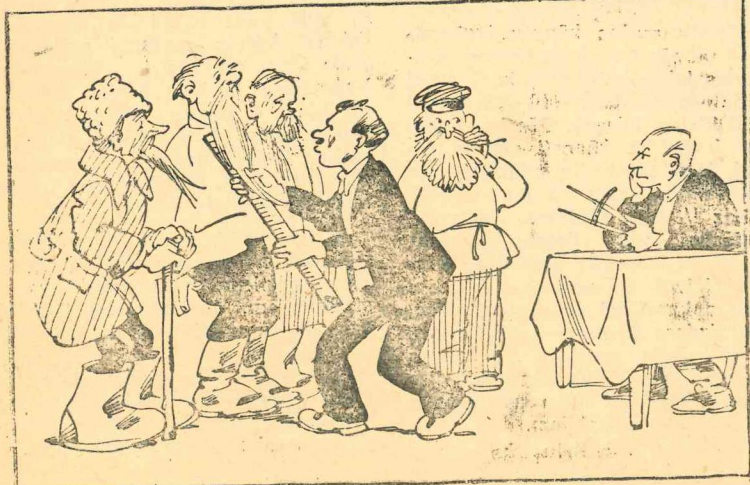
Agrs rīts. Pļaviņu frizētavas durvis vēl slēgtas. Aiz tām, rindā sastājušies, snauž vairāki bārdaiņi. Kādā mājā patafons atskaņo senu mēldiņu: «Mijā, meitiņ, atver loģu...».

II AINA

Darba diena pilnā sparā. Rinda kļuvusi vēl garāka. Nepacietīgākie spriež par jaunām modēm — Pļaviņu vīrieši drīz nēsāšot garus matus un bārdas a la Robinsons Krūzo.

III AINA

Vēla pēcpusdiena. Pa frizētavas durvīm izspraucās noskūts un safrizēts klients un ieņem vietu rindas galā. Savu šķietami neloģisko rīcību viņš izskaidro īsi:
— Gan jau ataug, kamēr sagaidīs...

Izmēģinājušies visādi, pļaviņieši ierosināja vispirms apkalpot tos klientus, kuriem garākas bārdas, iepriekš izmērojot tās, kā redzams attēlā.

Pa «Skrāpja» pēdām

Kritika

palīdzēja

Laikrakstā «Padomju Daugava» 16. jūnija numurā par diēdienību un padomju cilvēka necienīgu dzīves veidu satīrīskā anketā kritizētais Dignājas ciema iedzīvotājs J. Arkliņš iesniedzis lūgumu un uzņemts Dignājas kolhozā. Tagad viņš strādā laukkopības brigādē.

S. RADZIŅA,

Dignājas ciema padomes
izpildu komitejas
priekšsēdētāja

Ekur kārtības mīlētāji!

Neretas padomju saimniecības galvenais inženieris Staņislavs Upelnieks smaidīdams devās uz mehāniskajām darbnīcām. Sak, jā, apskatās, kā vīriem veicas ar remontiem.

Gāja un tikko nepakrita. Labsajūta manāmi sašķobījās. Taču likstas ar to vēl nebeidzās. Pēc mirkļa viņš jau visā augumā izstiepās uz zemes. Piere atsitās pret pamatīgu dzelzs gabalu, un kājas sapinās stieplē.

Viņš lādēdamies piecēlās, pabēzēja pieri un pēc neilga pārdomu brīža nolēma:

— Jau rīt rīkosim spodrības tal-

ku!

Sievietes ir iejūtīgākas par vīriešiem. Dažas kantora darbinieces redzēja Upelnieka nelaيمي:

— Paklausieties, meitenes, iesim uzpost pagalmu. Inženieris tikko nenositās...

— Mēs tos smagos dzelzs gabalus nepacelsim.

— Gan jau mehanizatori palīdzēs.

Sievietes sasparojās, nēma rokās slotas, lāpstas, grābekļus. Viņas pulcējās cik spēdamas: novāca smagās, izmētātās detaļas, noslaucīja pagalmu. Palīgā neviens nenāca...

Mehanizatori nākošajā rītā piecājās vien:

— Redz, kur dušīgas mūsu kantora meičas! Paskatieties, kā uzposas sētu.

Pagāja dažas nedēļas. Sēta atkal piemētāta nolietotām rezervēm daļām, sarūsējušām stieplēm un citām nevajadzīgām lietām. Vīri staigā nikni, staigā un lamājas:

— Sasodīts, cik tās sievietes slinkas! Viņām, lūk, grūti uzturēt kārtībā darbnīcas pagalmu!

Kāds spēcīgi noaudzis puisietis devās sūdzēties pie galvenā inženiera Staņislava Upelnieka...

Neretas padomju saimniecības mehanizatoru priekus un bēdas centies rakstveidā notēlot

JANIS URKIS

SPORTS

Šodien sākas zonas sacensības

Šodien sākas svarīgs posms republikas lauku jaunatnes III sporta spēlēs: zonu sacensībās tiekas visu republikas rajonu izlases komandas volejbolā, basketbolā un galda tenisā. Jēkabpili ciņas sāk Valkas, Krāslavas un Jēkabpils rajonu komandas. Tikai uzvarētājas komandas iegūst tiesības piedalīties sporta spēļu finālā Cēsīs no 19. līdz 22. jūlijam.

Iepriekšējās sporta spēlēs, kas notika Limbažos, un pagājušā gada lauku jaunatnes sacensībās finālā iekļuva mūsu vīriešu un sie-

viešu komandas. Valkas un Krāslavas sievietes basketbola komandas pieder pie spēcīgākajām republikas laukos. Apmēram līdzīgas spēkos ir Valkas un Jēkabpils vīriešu basketbola komandas, bet grūti minēt uzvarētāju galda tenisa sacensībās, kur zonas rajoni nav tikušies savstarpējās ciņās.

Spraigo ciņu sākums basketbolā pulksten 18.00 pirmās vidusskolas asfaltētajā laukumā, bet volejbolisti sacentīsies 4. vidusskolas laukumā. Galda tenisā spēles notiks Lauktechnikas klubā.

A. VILNIS

Tradīcija netiek laužta

Nesen mūsu rajona futbola izlases komanda savā laukumā tikās ar seniem pretiniekiem — republikas A klases vienību «Rīgas audums».

Kurā vienība uzvarēs šoreiz? Atbildi uz šo jautājumu vajadzēja dot mūsu puisiem. Komandas taču tiekas ceturto reizi, visās iepriekšējās spēlēs uzvarējuši jēkabpilieši.

Tikko sākās spēle, kļuva skaidrs, ka mūsu puisi noskaņoti agresīvi. Uzbrukumu veidošana jēkabpiliešiem sākumā nepadevās, jo traucēja spēcīgais pretvējš.

Vēlāk jēkabpilieši sāka «konstruēt» uzbrukumus arvien veiksmīgāk. Ļoti aktīvi bija visi uzbrucēji. Savu uzdevumu augstumos bija aizsargi un pussargi, teicami spēlēja vārtsargs Korņejevs.

Un, lūk, 36. minūtē, mūsējiem noslēdzot kārtējo uzbrukumu, Rūtiņa centrējums nonāk pie Karačanska un viņš precīzi izmanto iespēju gūt vārtus: 1:0 Jēkabpils labā.

Piecas minūtes vēlāk mūsu vārtsargs kļūdās, un viesu centra uzbrucējs gūst vārtus. Rezultāts kļūst neizšķirts — 1:1.

39. minūtē Pīruma spēcīgs sitiens uz viesu vārtiem. Šķērskoks! Kļāt ir mūsu centra uzbrucējs Kokins, un uz rezultātu dēja parādās 2:1 mūsu vienības labā.

Dažas minūtes vēlāk teicami spēlēja Rūtiņa centrējumu saņem Kokins, un rezultāts ir 3:1.

42. minūtē mūsu spēlētājs neatļauti kavē viesu uzbrucēju, tiesnesis Karpovs nozīmē soda sitienu, kuru viesu centra uzbrucējs pārvērš vārtu guvumā. Rezultāts kļūst — 3:2 un līdz puslaika beigām nemainās. Visiem viesu pretuzbrukumiem punktu pieļiek mūsu aizsardzība un teicami spēlēja vārtsargs Korņejevs.

Ciņai pret slimībām

Lai likvidētu tuberkulozi kā masu saslimšanu, mūsu rajonā strādās fluorogrāfiskā (rentģenoloģiskā) grupa, kuras mērķis — atklāt slēptās saslimšanas gadījumus ar tuberkulozi, vēzi un citām slimībām. Cilvēks, saslimis ar tām, sākumā neko nejut un pie ārsta bieži vien nokļūst tikai tad, kad slimība tālu ielaista, kad pilnīga izārstēšanās nav iespējama.

Fluorogrūpa strādās Jēkabpils rajonā, sākot ar šī gada 27. jūniju, šādās vietās:

2. un 3. VII — Vietalvas padomju saimniecībā,
4. VII — kolhozā «Odziņa»,
5. VII — Pļaviņu padomju saimniecībā,

9. un 10. VII — Pļaviņu pilsētā,
11. un 12. VII — Krustpils ciema kolhozā «Leņina karogs».

Fluorogrūpa darbu sāks plkst. 9, strādās līdz 12. Ar Jēkabpils rajona izpildu komitejas 22. jūnija rīkojumu par fluorogrūpas darba organizatorisko pusi personīgi atbil-

dīgs katra kolhoza vai padomju saimniecības vadītājs, kura teritorijā attiecīgajā dienā grupa strādās. Par fluorogrūpas turpmāko maršrutu tiks ziņots.

Jēkabpils rajona iedzīvotāji! Laipni lūdzam visus ierasties uz veselības pārbaudi.

N. MEDNE,

Pļaviņu prettuberkulozes
dispansera vadītāja

Redaktore B. IKLAVA

Jēkabpils rajona milicijas nodaļa dzīlās skumjās paziņo, ka šā gada 27. jūnijā 33 gadu vecumā pēkšņā nāvē miris milicijas nodaļas operatīvais pilnvarotais
VALDIS SIRSNIS
un izsaka līdzjūtību netaika gimeni.

Izvadīšana notiks 30. jūnijā plkst. 14 no Lauku tehnikas apvienības Jēkabpils rajona nodaļas klubā.

Avīze iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās. Tālrūpi: redaktores — 2342, redaktores vietnieci un sekretārei — 2262, redaktores vietniekam — lauksaimniecības nodaļas vadītājam — 2502, partijas un komjaunatnes, kultūras un skolu nodaļu vadītājiem — 2340, tiešais vads tālsatiksmēi — 7. Redakcija: Jēkabpili, Brīvības ielā 212.

«Падомью Даугава» — газета ЦК КП Латвии и Советов Министров Латвийской ССР в зоне Екабпилского территориального производственного колхозно-совхозного управления.